

वायबार पोऱ्या

नंतर तेनी सांग, कि कोणी माणूस ना दोन पोर होतात, तेसणां मधून धाकला नि बाप ले सांग कि ओ बाप संपत्ती मधून जो भाग मना शे, तो माले दि टाक। तेनी तेसले आपली संपत्ती वाटी टाकी , आणि जास्त दि नई जायेल होतात कि धाकला पोऱ्या सगळकाही एकत्र करीसन एक दूर देश मा चालना गया आणि तठे कुकर्म मा आपली संपत्ती उळाई टाकी , जव तो सगळ काही सारी दिना, त त्या देश मा मोठा काय पाळणा, आणि तो गरीब हुई गया , आणि तो देश ना रहिवासी मधून एक ना कळे गया : तेनि तेले आपला वावर मा डुक्कर चारले धाळना, आणि तो देखत होता, कि त्या शेंगास मधून जेसले डुक्कर खात होतात आपला पोट भरू; आणि तेले कोणी काही नई देत होता , जव तो आपला आप मा उना, तव सांगाले लागणा, कि मना बाप कितलाक मजूरस्ले जेवांतून जास्त भाकर भेटस, आणि मी आठे भुक्या मारी रायणु , मि आते उठीसन आपला बाप कळे जाईसन आणि तेले सांगसू, कि बाबा मी स्वर्गना विरुध्द मा आणि तुनी नजर मा पाप करेल शे , आते हया योग्य नई कि तुना पोऱ्या सांगावू, मले एक मजूर सारखा ठीईले , तव तो उठीसन, आपला बाप कळे चालना: आते तो दूरच होता, कि तेना बाप तेले देकीसन दया करी, आणि पईसन तेले तेले गये लाव, आणि गैरा मुक्कू लीना, पुत्र नि तेले सांग; बाबा जी, मनी स्वर्ग ना विरुध्द मा आणि तुनी नजर मा पाप करेल शे; आणि आते हया योग्य नई रायनु,, कि तुना पोऱ्या सांगावू , पण बाप नि आपला चाकरस्ले सांग; फटका मा चांगला तून चांगला कपळा काळीसन तेले घाला,आणि तेना हात मा अंगठी,आणि पायस्मा जोळा घाला , आणि पायेल गोरा लईसन मारा एनासाठे कि आम्ही खावूत आणि खुशी करूत, कारण कि मना हवू पोऱ्या मरीजायेल होता, परत जीईउठेल शे : दवळी जायेल होता,आते भेटी जायेल शे : आणि त्या आनंद कराले लागनात , पण तेना मोठा पोऱ्या वावर मा होता: आणि जव तो येतान्ना घर जोळे भिळणा, त तेनी गाना म्हणाना वाजाळा ना आणि नाचाना आवाज आयका , आणि तेनी एक चाकर ले बलाई सन विचार; हय काय हुई रायन ? तेनी तेले सांग, तुना भावू एयेल शे; आणि तुना बाप नि पायेल गोरा मारायेल शे, एनासाठे कि तेले चांगला भेटेल शे, हय आयकीसन तो रागे भारी गया, आणि मधमा नई गया: पण तेना बाप बाहेर जाईसन तेले पटाळाले लागणा , तेनी बाप ले उत्तर दिधा, कि देख; मी ईतला साल पासून तुनी सेवा करीरायणु, आणि कदी बी तुनी आज्ञा टायेई नई, तरी बी मले एक बकरी ना बाच्या बी नई दिना, कि मी आपला मित्रस संगे आनंद करतू , पण तू हवू पोऱ्या, जेओ तुनी संपत्ती वेस्यास्मा उळाई टाकेल शे, उना, त तेना तुनी पायेल गोरा कापाळ , तेनी तेले सांग; पुत्र, तू कायम मना संगे शे; आणि जे काही मन शे ते सगळ तूनच शे, पण आते आनंद कराले आणि मग्न हुवाले पाहिजे कारण कि हवू तुना भावू मारी जायेल होता परत जिंदा हुई जायेल शे; दवळी जायेल होता, आते भेटी जायेल शे ॥